

Nech naše skutky hovoria za nás

S pohľadom upretým na našich Otcov viery, sv. Cyrila a Metoda, ktorých pamiatku nám kalendár opäť pripomína, rozmýšľam nad ich dedičstvom viery a naším poslaním premeniť ho v čin.

Viera dozrieva v skutkoch a aj naše poslanie kresťana sa naplňa životom. Človek urobí v živote veľa skutkov. Na niektoré by radšej zabudol, iné svojou dobrotou kričia. Poznáme príbehy mnohých svätých a zdá sa nám, že iba oni sú tí vyvolení. Ibaže aj oni boli a sú ľudia z mäsa a kostí tak, ako my a sú vsadení do tohto sveta, v ktorom žijeme všetci. A ich veľkosť je v tom, že v akejkoľvek dobe žili, či žijú, ukazujú svetu, že povolanie byť svätý, má každý. Pozvánku ku konaniu dobra nepotrebuje. Je to naše poslanie.

Dnes by som vám chcela povedať o tých, ktorých som ja stretla a oni ma svojou obeťavosťou očarili. Skláňam sa nad tými, ktorí vedome prinášajú obety, ktoré by nemuseli prijať. Bojíme sa kríža, ťaží nás, ale čo povedať o tých, ktorí si ho dobrovoľne vezmú a nesú?

Rodičia s veľkou láskou prijali svoje prvé dieťa a túžobne si priali, aby k nemu pribudli ďalší súrodenci. Roky prešli a napriek akémukolvek úsiliu, ďalšie dieťa neprišlo. Boli to roky bolesti a skúšok, sklamaných nádejí a nenaplneného očakávania. Boh im však ukázal inú cestu a dnes majú štyri deti, z toho tri sú adoptované. Sú šťastnou rodinou. Adoptívne deti získali úžasných rodičov, sú na ceste k získaniu vysokoškolských diplomov a to, čo do nich ich rodičia investovali sa pomaly začína vracat.

Spoznala som hlboko veriace dievča, ktoré sa vzdalo dobre platenej práce, aby doopatrovalo smrteľne chorú matku. Boh jej to vrátil stonásobne. Dnes má novú pracovnú pozíciu a predošlé roky vníma ako investovanú mincu, ktorú Boh zúročil.

Stretla som lekára – internistu, do ktorého ambulancie prišla žena, aby jej urobil predoperačné vyšetrenia k potratu. Žena bola nešťastná, pretože čakala štvrté dieťa. Finančná situácia v rodine bola veľmi zlá, nakoľko otec rodiny prišiel o prácu. Lekára

sa príbeh tejto ženy hlboko dotkol a požiadal o návštevu rodiny. Keď videl, že situácia je naozaj pravdou, po dohode so svojou manželkou sa rozhodol stať sa krstným otcom dieťaťa s tým, že na seba zobral finančné náklady na výchovu dieťaťa s pravidelným mesačným príspevkom. Dnes sa dieťa teší zo života a krstného otca hreje šťastný pocit zo správneho rozhodnutia.

Dnes, keď sa mnohí riadia zásadou – ja ti pomôžem, ale očakávam, že mi to splatíš a obchodné myslenie sa premieta aj do tých najosobnejších vzťahov, je nezištné konanie dobra vzácnosťou.

Nastáva čas prázdnin. Čas, kedy sú rodiny viac spolu a trávia spoločné chvíle oddychom. Skúsme aj toto obdobie využiť na konanie dobra. Vyvolajme úsmev tam, kde sa stratil. Podajme pohár vody tomu, kto po nej žízni. Potešme toho, kto stratil nádej. Nájdime si čas na chorých a opustených.

A čo za to? Nech nám stačí poznanie, že raz Boh zváži naše slová a skutky a odmenou za vykonané dobro nám bude On sám.

Mária Eškut

Príhovor

1 000 000 rokov alebo okrúhle výročia

Keď som bol malý pionier, tak sa mi zdalo, že život v socialistickej vlasti je iba samá oslava. Každý rok bolo nejaké okrúhle výročie. Roky končiace na 0 a 5 boli určené na oslavu okrúhleho výročia víťazstva na fašizmom. V rokoch končiacich na 1 alebo 6 si pracujúci ľud pripomínal okrúhle výročie založenia KSČ. Roky 2 a 7 sa otriasali oslavami výstrelov z Auróry. Okrúhlym výročiam vzniku Československej Republiky a Dňa znárodnenia boli venované roky 3 a 8. Slovenské národné povstanie malo zase rezervované roky 4 a 9.

A tak to šlo dokola. Robotnícka trieda, drobní roľníci a pracujúca inteligencia s úsmevom kráčali od okrúhleho výročia k okrúhlemu výročiu na ceste budovania socializmu a komunizmu. Iba kulaci a prisluhovači západu škripali zubami.

Keď som skončil elektrofakultu, automatizácia, regulácia, optimalizácia a samočinné počítače sa stali neoddeliteľnou súčasťou môjho života. Začal som rozmýšľať v dvojkovovej sústave. Všetko okolo seba som videl očami jednotiek a núl. „Okrúhlymi číslami“ v dvojkovovej sústave sa pre mňa stali čísla 1, 10, 100, 1000, 10000 – čo by normálny človek zapísal ako 1, 2, 4, 8, 16.

Keď sa nám narodila prvá dcéra a dovŕšila prvý rok svojho života, rozhodol som sa optimalizovať počet sviečok, ktoré bude treba na jej narodeninové torty v nasledujúcich 15 rokoch. A tak som bol pyšný na tortu so 4 sviečkami, pod ktorými boli čísla 1, 2, 4 a 8, pričom horela iba sviečka s číslom 1. Našej dcérke sa to páčilo, naši hostia však potajomky krútili hlavami a rozmýšľali, za koho sa to tá moja žena vydala.

Tento rok, spolu s mojimi roztratenými spolužiakmi z katedry samočinných počítačov, oslavujeme naše, v dvojkovovej sústave posledné, okrúhle, životné jubileum, 1 000 000 rokov (64). Čas plynie. Mnohé výročia z pionierskych čias zapadli prachom. Súčasná mladá generácia si vytvára svoje vlastné okrúhle výročia.

Sú však udalosti, ktoré nestrácajú na význame a ich výročia si zasluhujú našu vďačnú spomienku aj po 1146 rokoch, bez ohľadu na to, či sú „okrúhle“ a či nie. Áno, vďačne si spomínáme na príchod solúnskych bratov Konštantína a Metoda na naše územie. Ďakujeme im za vieru, za písmo, za preklad biblie, za kultúru, za poznanie, ktoré priniesli našim predkom a ktorými ovplyvnili ich život, život okolitých slovanských národov, ale aj chod celoeurópskych dejín. Vďaka.

Jožo Starosta

Čo sa dialo pred 50 rokmi? Súpis Slovákov v New Westminster.

Je máj 1959. Mnohé slovenské rodiny a jednotlivci žijú roztratené na juhu Britskej Kolumbie v oblasti „Lower Mainland“ (Veľký Vancouver). Niektorých spájajú rodinné a priateľské zväzky, iní sa združujú v 1. Katolíckej Slovenskej Jednote (1. KSJ), v Kanadskej Slovenskej Lige (KSL) a v iných podporných spolkoch.

Jedenkrát do mesiaca sa mnohí stretávajú v Quesnborough, B.C. na slovenských bohoslužbách. Jedenkrát do mesiaca prichádza medzi nich slovenský misionár Otec Viliam Lacko, SJ. Pred svojím príchodom pripraví krátky list, niečo ako „newsletter“ a rozpošle ho tým ktorých adresy sa mu podarilo zozbierať, alebo ho rozdá pri stretnutí s krajanmi.

Vyberám niekoľko úryvkov z jeho májového listu z roku 1959 a predkladám vám ich vo voľnom prepise.

Prichádzam k vám znovu s úprimným pozdravom ako i s milým pozvaním na „sv. hodinu“, ktorá bude v sobotu, 2. mája na Quesnborough od 8 do 9 hodiny večer. Tiež vás pozývam na sv. omšu, ktorá bude v nedeľu, 3. mája ráno o 10 hodine so slovenským spevom a slovenskou káňou. Sv. omša bude za neobohého brata Štefana M. Sedmáka podľa úmyslu 1. KSJ, ktorej bol neobohý viacročným predsedom.

Srdečná gratulácia patrí rodine Benešovej k ich radosti z nového syna, takisto i rodine Špindorovej, ktorým Pán Boh tiež požehnal syna. Tešme sa spolu s nimi, ako i spolu so starými rodičmi Mr. Mrs. Kikta, Mr. Mrs. J. Shelling a Mr. Mrs. Špindor.

Naša srdečná a úprimná sústrast patrí rodine Sedmákovovej nad odchodom ich drahého otca a brata do večnosti. Treba sa mi poďakovať všetkým za veľkú účasť na pohrebe, za vzorný spev. Srdečné „Pán Boh zaplať“ Mrs. Kolarčík a Mrs. Pajerchin, ktoré zozbierali od prítomných na cintoríne \$26,50 na sv. omše. Srdečná vďaka patrí i obom spolkom (1. KSJ a KSL) ako za sv. omše tak i za modlitby na cintoríne.

S radosťou zisťujem, že čím ďalej tým menej vécov býva na cintoríne a viacej sv. omši. To je dôkaz Vášho presvedčenia, že najkrajšia a najúčinnnejšia úcta a láska k milým zomrelým je obeta sv. omše a modlitba. Zachovajte si tento zvyk aj v budúcnosti. Veď čo nám viacej pomôže na

Na fotografií sú slovenskí usadlíci v BC. Fotografia je pravdepodobne z konca 1950-tych rokov, pravdepodobne pred kostolom v Queensborough, pravdepodobne po nedeľnej sv. omši. Koho poznáte na fotografii? Napište nám do redakcie.

druhom svete, sv. omša a modlitby alebo vence a kvety?

Je mi ľúto, čo sa stalo na Veľkú Noc. Sv. omša začala neskoro, v kostole už nebolo miesta, vonku bol studený vietor, a tak mnohí odišli. Nehnevajte sa, prosím, na nikoho preto.

Po oznamoch a poďakovaniach sa Otec Lacko obracia na všetkých krajanov, s ktorými sa stretá, s výzvou a prosbou.

*Chcel by som mať úplný adresár tých slovenských rodín, ktoré chodia pravidelne na sv. hodinku a sv. omše, ale tiež všetkých tých rodín, ktoré tak nemôžu urobiť z rôznych dôvodov. Uvádzam všetky adresy, na ktoré posielam mesačné pozvánky. Adresy, ktoré už mám sú tieto: **Burnaby, BC** - D'Agnolo, Istvanko, Marsala, Morris, Potoma, **Quesnborough, BC** - Bunsko, Bludovský, Calko, Emery, Fecko, Galik, Hajdak, Hatala, Hudák, Hutný, Kačer, Kastak, Krizanovský, Lofay, Lofay, Manuch st., Marcinek, Mores, Obrin, Onderko, Otrosina, Parker, Potocký, Shelling Jozef, Shelling John, Shelling Mike, Sisel, Skurla, Sofranko, Turchak, Uhrin, Varga st., Zack, Zubko, Yurechko, **Richmond, BC** - Fabry, Kohar, Koval, Nedelák, Radzo st., Radzo ml., **New Westminster, BC** - Belej, Beneš, Buday, Dedinský, Dobrocký, Dudas, Duray, Golat, Hladek, Horváth, Yurco, Jusko, Kester, Kormanak, Krego, Kukucha, Lofay, Mayovský, Makan, Manuch, Matovic, Michalec, Mikita, Miso-ta, Pacuta, Perras, Rusinko, Sebest, Shelling, Solchany, Spindor, Tomko, Tuka, Varga John, Zuffa, **North Surrey, BC** - Dzuris, Fajkus, Fitzel, Fuchs, Hudec, Juriga, Kacmar, Kikta, Kolarčík, Kubus, Kubus jr., Lunter, Lašura, Nociar, Ondzik, Ondzik jr., Oravec, Pecuch, Petrebčik, Potoma, Segeč, Shelling, Vitkay A.,*

Vitkay P., Vancouver, BC - Bena C., Bena Beydak, Janco, Kaprálik, Klimek, Koval, Mačniak, Oleksa, Pardek, Rajčan, Rozbasky, Simičak st., Starek, Surinák, Tobiáš, Toman, Yurechko.

Ak medzi týmito adresami nie je vaša adresa alebo adresa vašich priateľov, o ktorých ste presvedčení, že by tam mala byť, napíšte a vložte ju do obálky a odovzdajte pri 2. kolekte v kostole na Queensboro v nedeľu 3. mája. Už vopred vám ďakujem za láskavé porozumenie a ochotnú pomoc.

Svoj mesačný „newsletter“ zakončuje Otec Lacko takto:

„Celý svet je vo veľkom napätí. S úzkosťou sa očakáva, čo sa stane v roku 1960. Fatimské proroctvo, či tajomstvo, visí vo vzduchu a naplňuje mnoho ľudí obavami, strachom, hrozbou. My sa nesmieme dať vykoľajit' ani zastrašiť. Iba povzbudiť do horlivejšieho života podľa viery. Tak budeme pripravení a nie ohrození alebo prekvapení.“

123 mien našich krajanov uvádza Otec Lacko v zozname adries. Bolo by zaujímavé pokúsiť sa zozbierať ich fotografie, pasy, listy, pohľadnice, novinové výstrižky, obrázky s dátumom narodenia a smrti, zistiť koľko ich potomkov stále ešte žije v okolitých mestách Veľkého Vancouveru, skrátka zozbierať a zachovať toľko slovenskej histórie, koľko sa len dá.

Sú vám niektoré mená známe? Poznáte potomkov týchto našich krajanov? Máte na nich kontakt? Dajte im vedieť o našej snahe. Dajte nám o nich vedieť do redakcie (tel 1-604-944-1554, email: jozo.starosta@sk-bc.ca) alebo cez náš webový portal www.sk-bc.ca a my sa s nimi skontaktujeme.

Na základe mesačného listu Otca Lacka, SJ z apríla 1959 spracoval Jožo Starosta

Pozn.: Priezviská farníkov sú mnohokrát bez dlžňov a mákčňov. Prevzali sme ich tak, ako boli uvedené v origináli.

Neistota okolo kanadskej zástavy

Skúsťe sa nepozrieť do textu tohoto príspevku pred tým, než zodpoviete nasledovnú otázku. Odkedy má Kanada svoju terajšiu zástavu? Od r. 1870, 1920, 1945 alebo od r. 1965?

Vancouverký denník, The Province, sa pred 50 rokmi, 10. júna 1959, venoval tomuto problému. Anglická kráľovná mala prísť na návštevu do Vancouveru. Nastal veľký problém, aké zástavy sa majú vyvesiť? Názory boli rôzne.

Prípravný výbor tvrdil, že Kanada už má svoju zástavu a že ňou je „The Red Ensign“, ktorého definícia v anglickom jazyku znie „This flag has a red ground with the Union Jack in the upper corner nearer the staff and with the arms of Canadian on the fly“.

Len pre úplnosť, Britská Kolumbia má svoju terajšiu zástavu od 14. júna 1960.

na vežu „The Red Ensign“ a zástavy „Union Jack“ použili na vnútornú dekoráciu svojich priestorov.

S odstupom 50 rokov vidíme, že túto „kontraverznú“ situáciu prežili všetci, Anglická Koruna, Commonwealth i Kanada. Takže

späť k úvodnej otázke. Odkedy máme terajšiu kanadskú zástavu? Jej Veličenstvo, Kráľovná Alžbeta II. vyhlásila, že od 15. februára 1965 má Kanada svoju novú oficiálnu zástavu. Je ňou terajšia zastava „javorového listu“.

Podľa článku v The Province z 10. júna 1959 spracoval
Jožo Starosta

A tak prípravný výbor objednal rovnaké množstvo kanadských „The Red Ensign“ zástav a anglických „Union Jack“ zástav, ktorými mali vyzdobiť všetky oficiálne miesta.

Ďalšou komplikáciou bolo, že podľa stanov na udeľovanie kanadského občianstva (Citizen Act), každý nový Kanadan, po zložení prísahy, sa automaticky a súčasne stáva kanadským občanom a občanom Commonwealth-u. Takže, čo prevláda, kanadský patriotizmus alebo Commonwealth? Rovnako zahmlievajúcim bol argument, že anglická kráľovná je rovnako kanadskou kráľovnou ako aj kráľovnou Commonwealth-u.

Názory sa vyhrcovali a predstavitelia mestskej radnice (City Hall) sa rozhodli vyvesiť iba anglickú zástavu „Union Jack“ s odôvodnením, že Kanada doposiaľ nemá oficiálnu kanadskú zástavu, a že teda máme iba jedinú, anglickú.

Provinčné veliteľstvo Kanadských Légii pevne stáli pri kanadskej zástave „The Red Ensign“, zatiaľ čo zodpovední činitelia v B.C. Electric Building sa rozhodli vyvesiť

Kanadskí imigranti vtedy a teraz

Viete, že v roku 1896 sa stal ministrom vnútra len 35 ročný Clifford Sifton, ktorý, hoci svojrázne, energicky oživil imigračnú politiku Kanady?

Viete, že Clifford Sifton sa vo svojej imigračnej politike zamerl na poľnohospodárov, ktorých odvetvie považoval za kľúčové pri budovaní prosperity svojej krajiny? Prakticky sa to prejavovalo tak, že poľnohospodári akejkolvek národnosti mali prednosť pred akoukoľvek triedou imigrantov. Vďaka tomuto faktoru sa začali okrem miest zaľudňovať aj rozľahlé prérie Kanady.

Viete, že Siftonova, doslova „agresívna agrárno-imigračná politika“ sa konkrétne prejavila v roku 1898, keď s pomocou vtedajšej legislatívy vrátil objednaný vlak s talianskymi robotníkmi naspäť do New Yorku, odkiaľ bol vypravený?

Viete, že vďaka Siftonovej podpore „imigrantov v baraní kože“, nastal veľký príliv slovanského obyvateľstva do Kanady? Najpočetnejšiu skupinu tvorili Ukrajinci a po nich obyvatelia vtedajšieho Rakúsko-Uhorska.

Viete, že na prelome 19. a 20. storočia vzrástol počet imigrantov z 21 716 (rok 1897) na 138 660 (rok 1903)?

Viete, že ku krachu Siftonovej politiky prispeli nepokoje na západe Kanady medzi dominantnými anglo-sasmi a novoosadlíkmi zo strednej a východnej Európy? Iba tí, ktorí boli ochotní asimilovať sa, boli vítaní.

Mária Vrabčáková

Thunder Hill colonists. Doukhobor men pick up supplies at Yorkton, Saskatchewan, to cart back to their villages. Photo: National Archives of Canada, C 5209.

Klub záujemcov o históriu Slovákov v Britskej Kolumbii

Na portáli slovenských komunít v BC, www.sk-bc.ca sme vytvorili novú záujmovú skupinu pod názvom „Klub záujemcov o históriu Slovákov v Britskej Kolumbii v Kanade“.

Členom klubu sa môže stať každý zaregistrovaný návštevník portálu, ktorý má záujem o históriu Slovákov v BC.

Hlavným cieľom klubu je zozbierať a klasifikovať rôzne historické materiály, ktoré dokumentujú život Slovákov v BC v uplynulých desaťročiach. Príkladom môžu byť fotografie, podľa možnosti s menami osôb a obdobím kedy bola fotografia vznikla, komu patrí, atď.

Najnovším prírastkom do zbierky je fotografia slovenských farníkov na predchádzajúcej stránke a tiež fotografie uverejnené na portáli.

Pomôžte aj vy zachovať naše slovenské dedičstvo v BC.

js

Miluješ alebo nenávidíš

Raz mi niekto povedal, že Indiu si buď zamiluješ alebo ju budeš nenávidieť. Som veľmi rada, že v mojom prípade sa stalo to, že som si túto krajinu naozaj oblúbila.

Minulý rok na jeseň som mala možnosť stráviť dva a pol mesiaca v tejto úžasnej krajine plnej kontrastov. Tým, že som sa narodila a vyrástla na Slovensku a žijem v Kanade, India bola pre mňa niečím úplne novým a nepoznaným. Udivoval ma ich životný štýl ľudí, ich mentalita, kultúra, jedlo, príroda. Doslova všetko bolo iné.

Prvých 6 týždňov môjho pobytu v Indii som bola v Bangalore, čo je tretie najväčšie mesto Indie. Absolvovala som tu katolícku evanjelizačnú školu, ktorú organizoval inštitút ICPE (The Institute of World Evangelisation). Bolo pre mňa milým prekvapením vidieť ako Indovia žijú katolícku vieru aj napriek tomu, že hlavným náboženstvom v tejto krajine je hinduizmus (vyše 80% obyvateľov sú hinduisti).

Ich viera bola naozaj veľmi živá. Zážitkom bolo už aj to, ako otvorene dokázali hovoriť svoje svedectvá o Bohu, čo pre nich spravil a čo Boh pre nich znamená. Keď sme na záver školy chodili na krátke evanjelizačné misie, tak sme mali, ako skupina, pripravený program, ktorý sa skladal z piesní, tanečného predstavenia, svedectiev

a krátkej divadelnej hry. Veľmi ma oslovila evanjelizačná návšteva školy v chudobnej štvrti Bangalore, kde niektoré deti nemali doslova

ani na ži -

vobytie a ICPE sa snaží získať finančných sponzorov pre rodiny týchto detí.

Bangalore patrí k jedným z najvyspelejších miest v Indii. Nedalo sa to však

porovnať s ničím, čo som videla predtým. Na jednej strane bolo vidieť chudobu, ľudí zobrajúcich na ceste. Nebolo žiadnou raritou vidieť v meste voľne sa prechádzajúcu kravu a sem-tam aj opice. Ale boli tu tiež bohaté štvrte a návštevník sa v nich cítil ako v úplne inom svete.

Životný rytmus je v Indii skôr pomalý a nie tak „nalinajkovaný“. Mala som pocit, že ľudia mali čas na všetko. Musím sa však priznať, že niekedy som si uvedomila, aká som „rozmaznaná“ západným svetom a nezvyknutá na situácie keď musíte čakať

na jedlo v malej reštaurácii 30 minút, alebo keď vás v malom obchode, kde robí asi 10 predavačiek, nikto dlhú dobu neobsluží alebo keď pri cestovaní autobusom ľudia vyhadzujú smeti von oknom.

Prídete však tiež do miest, kde stretnúť „bielych“ je pre domácich vzácnosťou a Indovia sú k vám veľmi milí, príjemní a zhovorčiví. Deti sa chcú s vami fotiť a stalo sa neraz, že chceli aj naše autogramy. Asi sa pýtate „prečo“? Ani sama neviem. Veľa vecí musíte v Indii brať s nadhľadom, tichým porozumením a úsmevom na tvári.

India ma očarila svojou rozmanitosťou. Keď sme cestovali južnou časťou Indie, na každom kroku nás prekvapovalo niečo nové. V krásnych horách Ooty a Coonoor sme mohli navštíviť čajové plantáže. V Mudumalai National Park bolo zážitkom vidieť ako ľudia s deťmi večer kúpali v rieke slonov. V Hampi – v mieste hinduistických chrámov ste si, vďaka ich hinduistickej viere, nemohli kúpiť žiadne mäso (ani v reštauráciách) a ani žiadny alkohol. Goa, miesto, ktoré bolo kedysi portugalskou kolóniou, doslova dýchalo krásnymi stavbami a nádhernými plážami.

Po návšteve takejto krajiny si človek trochu prehodnotí svoje životné priority. Uvedomí si, kolkokrát sa v živote naháňa za vecami, ktoré ho skutočne ani nenapĺňajú ani nerobia šťastným. Uvedomí si tiež, že možno mu k spokojnému životu stačí oveľa menej, než si myslí.

Jana Zelísková

Ďalšie fotografie k článku si môžete pozrieť na www.sk-bc.ca/india.

Bostonský maratón so slovenskou účasťou

Že však behá maratón? To som sa dozvedel iba nedávno. Poprosil som ju, či by sa s čitateľmi Slova nepodelila o svoje bežecké zážitky. Súhlasila a so svojím typickým úsmevom ma pozvala k nim, domov, kde spolu so svojim mužom Victorom pripravili stôl plný trofejí, ktoré Agnes vyhrala v rôznych bežeckých pretekoch.

„Tak toto je medajla za účasť v Bostonu“, začne svoju prezentáciu s najcenejšou trofejou, ktorú získala minulý rok v najstaršom a najznámejšom maratónskom behu v Bostone, USA, v ktorom sa stretávajú bežci z celého sveta každoročne už od r. 1887.

V akej vekovej kategórii si bežala?

„61-65. Bostonský maratón je známy tým, že sa naň musí kvalifikovať, to znamená, že musíš už predtým bežať maratón a dosiahnuť určitý čas. Pre moju vekovú kategóriu to bolo 4 hodiny 30 minút. Prebehla som Vancouverký maratón za 4:23 a v Kelowna za 4:20, tak som sa kvalifikovala.“

A ako si skončila v Bostone 2008?

„V mojej kategórii bolo 159 žien, skončila som 19-tá“, ukazuje na svoje meno na 19. priečke v oficiálnej publikácii z bostonského maratónu, kde publikujú prvých 25 bežcov z každej kategórie. „Z Kanadaniek som skončila štvrtá.“

Bežali tam aj nejakí Slováci alebo Slovenky?

„Neviem, možno som bola jedinou Slovenkou, hoci som bežala ako Kanadanka.“

„Toto je zase medajla z vancouverského Sun Run, 10 km. Medajlu dostaneš iba vtedy, keď vyhráš alebo prídješ na druhom, či treťom mieste. Táto medajla vyzerá strieborná, tak som asi skončila na druhom mieste. Bolo to v r. 2006 a pretekalo tam 619 žien.“

Agnes, ty si bola niekedy profesionálna bežkyňa?

„Nie ja som nikdy nebežala. Iba čo sme chodili hiking (horská turistika).“

Kedy si začala behať?

„Keď som mala 60 rokov.“

Agnes Benna pochádza zo severného Slovenska. Prišla do Kanady pred vyše 40 rokmi. Je aktívnou členkou farského spoločenstva pri kostole sv. Cyrila a Metoda v New Westminsteri. Bola členkou speváckeho zboru, pomáha pri rôznych kultúrnych a spoločenských podujatiach, je jednou z hlavných organizátork každoročného predvianočného predaja ručných prác a domáceho pečiva (známeho pod menom „Craft and Bake Sale“). Je tiež známa svojimi častými turistickými výletmi do prírody, entuziazmom a otvorenosťou pre všetko nové. Napriek tomu, že už prekročila 60-ku, pri výstupe na Grouse Mountain jej kondíciu závidia mnohí vekovo mladší.

Naozaj?

„Áno, nikdy predtým som nebežala. Zaplatila som členstvo v Running Room, kde chodím takmer 3 roky.“

Ako často chodíš do Running Room?

„3x do týždňa.“

Koľko kilometrov nabeháte za týždeň?

„V utorok a nedeľu sú krátke behy, 6 km a 10 km a nedeľu začíname s 10 km a zvyšujeme až do 32 km. Každý týždeň pridávame 3 km, 10, 13, 16, až do 32.“

A to beháte celý rok?

„Áno skoro celý rok, každý týždeň.“

Agnes, obyčajne sa takéto otázky ženám nekladú, ale ja sa to dovoľm opýtať, koľko máš rokov?

„63.“

A iba 3 roky beháš?

„Áno.“

Na koľkých maratónoch si sa doposiaľ zúčastnila?

„Bežala som 4 maratóny, Vancouver, Victoria, Kelowna a Boston, 21 polmaratónov a viaceré iné preteky, Sun Run, Grouse Grind Race a tiež iné kratšie behy, na 5, 10, 15 km, organizované rôznymi dobročinnými organizáciami, kde všetky registračné poplatky idú napríklad pre diabetikov, telesne postihnutých alebo pre výzkum rakoviny prsníkov. Tam sa môže zúčastniť každý.“

Po chvíľke zamyslenia Agnes pokračovala. „Minulý rok, 2 týždne po Bostonskom maratóne som bežala vancouverský polmaratón a skončila som prvá vo svojej vekovej kategórii. Tento rok tiež trénujem na Boston a tiež sa pokúšim bežať vancouverský polmaratón.“

Victor, Agnesin manžel, ktorý je pôvodom tiež Slovák, sa zapojil do nášho rozhovoru. „Niektorí ľudia sú bežeckí fanatíci. Nechcem povedať že Agnes je fanatik, ale behá veľmi rada. No sú ľudia, ktorí bežia a bežia, 167 km, nie 20 dnes a 20 zajtra, ale 167 km v jednom kuse. Viete si to predstaviť?“

„Áno, ja behám veľmi rada. Si vonku, obdivuješ prírodu a môžeš to robiť kedykoľvek a sám. A čo k tomu potrebuješ? Nič, akurát dobrú športovú obuv.“

Chodíš si niekedy do telocvične pobehať na tých mašinách s bežiacimi pásmi?

„Nie, nikdy. To je boring (nudné). Načo byť zavretá vnútri, keď môžeš bežať vonku, na čerstvom vzduchu? Vlastne, raz som musela chodiť na bežiacie pásy, bola som na dovolenke, na lodi, na rieke Amazon a pripravovala som sa na vancouverský maratón. Vtedy som chodila bežať do telocvične na lodi. Ale inak chodím bežať iba von.“

Kedy si prišla do Kanady?

„1968“

Ako si športovala na Slovensku?

„Nič moc, turistika a bicyklovanie a trochu lyžovanie.“

Zjazdovanie?

„Nie, trochu na bežkách.“

Chodíš na Slovensko?

„Kedy som bola naposledy? Pred 2 rokmi? Pred 3?“

Tam sú tiež maratóny. Napríklad košícky Medzinárodný Maratón Mieru, v októbri. Je to známy maratón, s dlhou históriou. Pamätám sa naň ako malý chlapec. Mala by si tam ísť bežať ako Slovenka reprezentujúca Kanadu.

„Problém je v tom, že by som chcela bežať New York, v novembri. A bežať dva maratóny v takom krátkom období sa nedá.“

Aké sú tvoje najbližšie plány?

„V apríli pôjdem na maratón v Bostone. O dva týždne potom, začiatkom mája, je Vancouver, tam chcem bežať polmaratón. Potom je beh, ktorý poriadka Bank of Scotia, potom Abbotsford.“

Máš nejaké zábavné historky z maratónov alebo polmaratónov?

„Vela zábavy počas behov na dlhšie trate je okolo bežných ľudských potrieb, ktorým treba vyhovieť. O mne je napríklad známe, že počas dlhšieho behu musím ísť na záchod, ktorý býva niekedy trochu bokom od trate. Moji lokálni spolubežci, ktorí ma už dobre poznajú, upozorňujú nováčikov, aby si dali na mňa pozor a aby nebežali slepo za mnou lebo mohli skončiť s prekvapením na záchode, ako sa to niektorým stalo počas behu vo Viktórii.“

Máš svojho osobného trénera?

„Keď sa Victoria opýtam na jeho názor ochotne mi poradí, ale pri behaní používam svoje špeciálne hodinky s GPS, ktoré si naprogramujem a ony ma usmerňujú. Zapískajú, keď bežím príliš rýchlo, zapískajú, keď bežím príliš pomaly. Dokonca mi povie aj to, koľko kalórií spálím. Je to môj osobný strážca-poradca-tréner.“

Ako sa díváš na Agnesino behanie ty, Victor?

„Od začiatku som ju podporoval, no teraz nad tým akosi strácam kontrolu“, žartuje Victor. „Už je ťažké Agnes zastaviť. Chce byť najlepšia vo svojej kategórii vo Vancouveri, potom na západnom atlantickom pobreží, potom v Severnej Amerike, a potom... neviem, aký bude jej cieľ“, dodáva s úsmevom, „možno Miss Universe Marathon.“

„Agnes, mala by si ísť na nejaký pretek na Slovensko“, dodávam na záver.

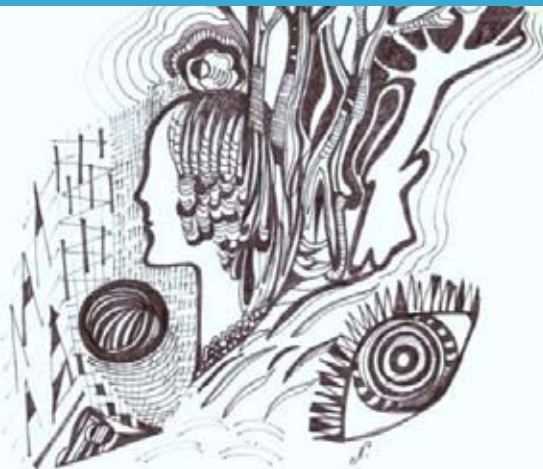
Agnes sa zamyslela. „Spočiatku mi to ani neprišlo na um, ale teraz, po troch rokoch úspešného pretekania v maratónoch a polmaratónoch, možno začnem o tom seriózne uvažovať.“

S Agnes Benna sa zhováral Jožo Starosta.

Poznámka:

Agnes, tak ako plánovala, zúčastnila sa bostonského maratónu 2009 a dva týždne potom opäť vyhrala vancouverský polmaratón vo svojej kategórii časom 1:54:51.

Viac obrázkov k článku môžete nájsť na www.sk-bc.ca/maraton.

Sobota

Je sobotné májové popoludnie. Dovolenko-
vá nepredvídanosť ma zaviedla na bansko-bys-
trické námestie. Môj muž telefonuje na pošte
a ja ho trpezlivo čakám sediac na lavičke pred
poštou. Vo vzduchu cítim jar, ale hanblivé slnko
sa ešte stále hrá na skrývačku s mrakmi.

Ludí je na námestí menej ako vo všedné
dni. Väčšinou sú to oteckovia s deťmi, starí
rodičia s vnúčatkami, mládež od pätnásť
vyššie... a svadobčania. Na jednej strane
námestia je kostol a na druhej radnica. Pre
väčšinu žien je sobota upratovací a prací deň,
pre oteckov a starých rodičov je to čas zobrať
svoje ratolesti na prechádzku, pre mládež
ukazovať sa na korze a pre tých, čo si život
bez toho druhého nevedia predstaviť, je zvy-
čajne sobota ten pravý deň, povedať ÁNO.

Sedím, pozerám a cítim cez túto pulzu-
júcu bezstresovú sobotnú atmosféru čosi
sviatočno-všedné a dôverne známe. Zažila
som čaro sobôt ako malé dievčatko, prechá-
dzajúce sa v sprievode dospelých, ktorí mali
v sobotu akosi viac času odpovedať na moje
všetečné otázky. Zažila som sobotné korzo-
vanie v šestnástich, plné kradmých pohľadov
sprevádzajúcich chichotáním. A veru aj svoje
nesmelé ÁNO som vyslovila v sobotu.

Zamyslela som sa. Sobota je vlastne naj-
krajší deň v týždni.

Zrazu do pestrého sobotného defilé vsu-
puje niekto, kto zapríčiní, že slnko prestáva
žiariť a mňa jemne strasie. Na druhej strane
ulice kráča starénka, zababúšená od hlavy
po päty. Je celá v čiernom oblečení, vrátane
čiernej šatky na hlave a čiernych krpčov na
nohách. Pri chôdzi sa podopiera paličkou.
Kráča veľmi pomaly. Je očividne krehká a sla-
bá. Pre okoloidúcich je viditeľne neviditeľná.
Ludia sa takmer o ňu potkávajú, ale nikto ju
nevníma. Neviem o nej nič, len to, že je stará
a asi má boľavé nohy a že asi nemá nikoho,
kto by jej pomohol odniesť tašku s nákupom,
ktorá jej nesmierne pri chôdzi prekáža. Bežím
cez cestu v snahe jej pomôcť, ale kým sa mi
podarí preklúčkovať pomedzi autobusy a
taxíky, starénka sa mi stratí.

Sadám si na lavičku a zamýšľam sa znova.
Sobota predsa len nie je asi pre každého
najkrajším dňom v týždni...

Natasha Nagy

To my mother with love

Our mothers are different. Some like to cook, knit sweaters or grow flowers, other prefer to climb the mountains or dive to the bottom of the oceans, but they all have one thing in common - love for their children. Their love is unconditional, they expect nothing in return and that is what they often get.

We, children, take them for granted, not realizing that we can have many friends, maybe even a couple of partners, but however long our life will be each of us has only one mother.

Once a year we bring her flowers or take her out for lunch, but we often tend to forget to say: „Mom, I love you, thank you for everything.“

MEMORY

*From far away, from yesterday
some days she comes to me
a little girl who liked to play
a little girl I used to be.*

*And once again comes back to me
my mother's smile, her loving care
and once again she dries my tears
when gently touches my face, my hair.*

*Precious time, I close my eyes.
I love you, mom, don't go away,
help me to hold for little while
my memories from yesterday.*

Marcella Krupa

Tancuj, tancuj, vykrúcaj v Coquitlame

Spevácky zbor „Coquitlam Chorale“ je
typickým príkladom kanadského multikul-
turalizmu. Odhadujem, že počet národov
a národností, z ktorých členovia tohoto
amatérskeho speváckeho telesa pochádzajú,
sa blíži k celkovému počtu členov. Áno, dob-
re tušíte, aj Slovensko má zastúpenie medzi
spevákmi súboru.

3. a 4. mája 2009 Coquitlam Chorale
vystúpil pred obecnosť „Tri Cities“ - troch
mestečiek veľkého Vancouveru, Coquitlam,
Port Coquitlam a Port Moody - s ľudovými
piesňami národov z celého sveta. Spievali
sme japonskú pieseň Sakura, pozdravnú pie-
seň Sorída zo Zimbabwe, malajskú pracovnú

pieseň Lenggang Kangkong, srbský cigánsky
tanec Niška Banja, brazílsku trojicu Tres
Cantos Nativos a mnohé iné.

Medzi piesňami nechýbala ani slovenská
Tancuj, tancuj, vykrúcaj. Z 51 spevákov
iba jeden si nemusel „lámať“ jazyk pri
vyslovovaní slovenských slov piesne. Snažili
sa však všetci. Pieseň si môžete vypočuť aj
na YouTube.com ak si vyhľadáte „Tancuj,
tancuj, vykrúcaj v Coquitlame“ alebo ak
pôjdete priamo na <http://www.youtube.com/watch?v=kKJAfmDnWk8>.

Pred javiskom sa vedľa kanadskej zástavy
rovnako pekne vynímala anglická a sloven-
ská zástava. Na fujare som nehral. Iba som
na nej v brazílskej piesni Tres Cantos, pre
navodenie atmosféry pralesa, napodobňoval
húkanie tajomného vtáka.

Jozef Starosta

Slovenská sv. omša

je každú nedeľu o 11.00 hodine
v Kostole sv. Cyrila a Metoda

472 East 8th avenue

New Westminster

tel. (604) 526-7351

<http://www.sk-bc.ca/cyrimetod.org/>

Príbehy z nášho poľa

Stádo ktoré sme chovali, bolo na mäso. Vyrastené býky, aj keď boli ako krásne zaoblené, nemali mäso chutné, zapáchalo akýmsi nepríjemným pachom pri varení, preto sme sa snažili malých samcov vyskopiť. Proces bol pomerne jednoduchý. Prevádzal ho ochotne náš sused, skúsený farmár, ktorý navliekol malému bujačikovi na vajíčka gumičku za pomoci špeciálnych klieští. Ako samček rástol, gumka bránila rastu a tak časom zaškrtené vajíčka zaschli a odpadli. Mäsko z takého kusa dobytky bolo najkvalitnejšie.

Prírastok

Jahode sa po dlhšom čase narodil samček. Skúsený sused aj s pani manželkou kráčali smelo k ohrade vykonať hore opísanú operáciu. Keď ich gazda vyzbrojený palicou upozornil na zlú povahu Jahody, len mávli rukou nad podávanou výzbrojou. Jahoda, ktorá bola vždy vzornou ochrannou matkou, sa prudko rozbehla proti približujúcim sa, ktorí nemali veľa času na to, aby utiekli za bránku. O niekoľko dní neskôr, keď bola Jahoda zavretá do jarma, chytili samčeka, ktorého sme pomenovali Honcko a vykonali na ňom požadovaný zákrok. Že operácia nebola celkom úspešná poznali sme hodne neskôr, keď iba jedno vajko odpadlo a druhé rástlo do neobyčajných rozmerov.

Honcko rýchle rástol a úspešne sa v stáde prebýjal. Zúčastnil sa každej bitky, ale najhroznejšia bola jeho víťazná bitka s vlastnou matkou, Jahodou. Naše kravy boli dobre chované, žiadne umeliny ani penicilíny, iba výborná albertská tráva a ovos. Mäso z nich bolo najvyššej kvality (okrem chuderky Maliny, o ktorej sme písali v jednom z predchádzajúcich čísel). Za ovosom boli šialené, Tie čo boli najvybojenejšie sa ho nahltali najviac. K tým patrila Jahoda, Lucifer, dcéra Jahody, ktorá požrala špagáty a Honcko. Do spomínanej bitky si udržiavala Jahoda prvé miesto. Každá krava mala pred ňou rešpekt a ustupovala jej z cesty. Lenže Honcko už dorastal, bol zúrivy a pahltný ako jeho mať. Jeden večer, keď gazda nasypal stádu dve vedrá ovsa, začal sa vážny boj o prvenstvo medzi matkou a synom. Spočiatku víťazila Jahoda, zúriivo ho odtlačala na okraj, lenže boj trval dlho, mladý mal lepšiu výdrž, viac energie, pomaly začal matku zatláčať do pozadia až nakoniec udýchaná Jahoda ustúpila a prestala súperiť. Ostatné kravy stáli ešte dlho po skončení bitky bez pohybu pri krmidle - také divadlo ešte na našom poli nezažili. Od toho dňa Honcko držal prvenstvo v čriede.

Mladý záletník

Dni plynuli a často sme vidali Honcka sa popásat v blízkosti plota, kde bolo susedovo veľké, vyše sto kusové, stádo. Čoskoro sme zistili, že ho v našom stáde už niet. Necháпали sme ako sa mohol dostať cez plot do susedovho stáda. Zistili sme to však o pár dní, keď nadvihol aj s kolmi ostnatý plot a prišiel sa napiť domov vody z automatického napájadla. Nasledujúci deň opäť u susedov obšťastňoval kravy.

O našom záletníkovi sa dopyčul i náš sused ktorý choval jazdecké kone a ponúkol nám Don Juana priviesť späť. Zvedavo som pozorovala z okna ako sa mu to podarí. Videla som, že vie ako na to. Odlúčil

Honcka od stáda a už ho mal na našom poli a viedol ho k domu. Všetko vyzeralo sľubne, kým sa Honcko zrazu neotočil, na čo sa kôň prudko zastavil a prekvapený sused spadol z koňa. Myslela som, že tým sa pokus o navrátenie Honcka skončí. Lenže sused nechcel byť porazený, vyskočil ľahko na koňa a v prenasledovaní pokračoval. To už Honcka napajedilo, zvrhol sa znovu ale tento raz prudko napadol koňa svojim rohom, ktorý mu vstrčil rovno do stehna. Porazený sused rýchle odcválal k svojmu domu, siahol do auta kde mal zásobu pív a začal prudko piť. Zatiaľ víťaz - Honcko s krvavými očami tiež poďišiel k automatickému napájadlu a pil, pil.

My sme rýchle utekali polom k susedovi, ktorý ešte poťahoval pivo z fľaše bez zastávky a s hrôzou sme pozerali na krvácajúceho koňa. Rozhodli sme sa rýchle zavolať zverolekára. Niekoľko šticov zachránilo koňa a odlahčilo našu peňaženku. O pár hodín bol Honcko znovu u susedov a pokračoval v svojej činnosti.

Nasledujúce dni zasadala celá susedská komora, aby riešila prípad nášho hrdinu. Čakali nevídané divadlo a chceli byť svedkami toho, či a ako a či bude Honcko porazený. Vzalo to hodne času, kým sa skúseným farmárom podarilo ho dostať do obory, vyhnat odtiaľ zbytky kráv a vohnať ho po niekoľkých neúspešných pokusoch rovno do vozidla pre prevoz dobytky. Akonáhle sa im to podarilo, odviezli ho na jatky. Keď tam Honcka pustili do obrovskej prázdnej obory, cválal tam vraj „ako divý tátoš“.

Marta Styk

<http://fineartamerica.com/profiles/marta-styk.html>

Milá teta Marta!
Srdce Vás po dlhšom čase pozdravujem a prajem všetko dobré Vám a samozrejme aj ujovi Albertovi, najmä ešte dobré zdravie a veľa životného času.

Píšem z radosti nad časopisom Slovo z BK, ktorý som objavil pred rokom na internete vďaka Vašmu menu. Občas vyhl'adávam zmienuky o rodákoch, teda aj o Vás - podľa mňa, našiel som nejaké krásne obrázky, ktoré mal ujo a aj Slovo z BK, do ktorého veľ mi pekne prispievate. Každú stránku s Vaším príspevkom vytlačím, aj rodičom dám prečítať a tešia sa Vaším spomienkam na Vaše začiatky.

A neverili by ste, práve aj my sme mali kravy Jahodu a Malinu, keď som malý chlapec na Revúcej. Na ich mlieku som vyrástol. Ako mama spomína, kým ona dojila, ja som už sedel pred maľtal'ou s hrnčekom v ruke a čakal som, kým mi neodliala takého ešte teplého mlieka rovno zo ťelčára. To bola pochúťka! A zážitok pozerat' na všetky tie roboty okolo mlieka v dome, mliečenie v zblanke a výrobu masla, skýšenie mlieka na prípecku, a tak. Nehovoriac o tom všetkom, čo bolo treba v pote tváre porodiť, aby tu kravy vychovali - kosenie, kŕmenie, sušenie, zväžanie, zaštiepenie... Boli to ťažké časy, ale pekné. Aspoň pre mňa, vtedy ako chlapca.

Pozdravujem Vás aj od rodičov, aj uja Alberta, prajem peknú jar, veľa slniečka a sil do ďalších mesiacov a rokov.

Marián Furiak

Volanie divočiny

Rozhodnutie

Napriek tomu, že som nikdy nemal záujem o kultúrny život vo veľkomestách, najmenším mestom, v ktorom som doteraz býval bola Bratislava. Byť obklopený mnohými ľuďmi mi vždy dodávalo energiu - hoci aj energiu na to, aby som každý víkend strávil na horách, čo najďalej od civilizácie.

Keď teda Nadia navrhla, aby sme sa presťahovali na Yukon, do jej rodnej Haines Junction s 800 obyvateľmi, hodinu a pol od Whitehorse s 25 tisíc obyvateľmi, plus 3 hodiny lietadlom do Edmontonu alebo Vancouveru, príliš som sa netešil.

Potom som si však spomenul na nadšenie v jej hlase, keď rozprávala o prázdninách so starým otcom na jeho trapline pri Junction, alebo ako sa cíti zviazaná svojmu národu a ako by chcela tento dlh splatiť... a kúpil som si topografické mapy najvyšších hôr v Kanade a začal sa baliť.

Prílišná sporovitosť

Vo Vancouveri sme síce bývali len v malom byte, ale tesne pred odchodom sme kúpili dodatočný nábytok, kuchynskú výbavu, mrazák, činky... nehovoriac o haldách kníh, oblečenia a vlny na pletenie, ktoré Nadia mala u mamy a o ktorých som nevedel. Poslednú noc pred odchodom som „cólštokom“ nervózne premeriaval zbalené krabice a utešoval sa, že s trochou snahy to do objednaného stahovákú nejak naložíme.

Keď sme však na druhý deň vyložili všetky krabice na jednu hromadu pri pristavenom aute, aj večne optimistická Nadia priznala porážku a išla stahovák vymeniť za väčší.

Ako sa ukázalo, cenový rozdiel bol asi 3%. Aj poplatok za zmenu rezervácie bol väčší než čo by sme boli ušetrili s menším autom.

Zlomí sa tam niečo?

Keď sme okolo jednej nad ráno, utahaní po celom dni šoférovaní, zastavili

pred naším prvým motelom, s nemilým prekvapením sme zistili, že počas jazdy sa v nákladnom priestore niečo posunulo a zablokovalo dvere. Ako som tak stál za autom, lomcoval dverami a cez malú štrbinu sa snažil nahmatať čo dvere blokuje, zastavili sa pri mne policajti.

Našťastie si bez veľkého vysvetľovania všimli, že mám kľúče od auta do ktorého sa dobýjam a ukázali sa veľmi nápomocní. Zatiaľ čo jeden držal dvere pootvorené, mne sa podarilo prešmyknúť dovnútra a nájsť stovčú nohu, čo sa zasekla medzi elektronický klavír a dvere.

Ako som sa snažil tú nohu uvoľniť, začul som vonku nový hlas: „Zlomí sa niečo, keď tie dvere silno potlačím?“ opýtal sa. „No, možno náš klavír...“ odpovedal som, ale prv než som sa spamätal, klavír aj s hromadou krabíc nadskočil, za veľkého hrmotu dopadol späť a cez dokorán otvorené dvere sa na mňa usmieval asi 120 kilový chlap: „Dúfam, že všetko je v poriadku!“

Improvizácia

Keďže U-Haul nemal príviesy na prevážanie motocyklov, Nadiinu Ninju Kawasaki sme naložili do obyčajného príviesu a priviazali o vstavané drevené háčiky na pridrievanie nábytku. Hoci sme sa snažili šoférovať veľmi opatrne, spomaľovať pred každou zákrutou a hrboľom na ceste, lištičky nalepené na stenách príviesu zjavne neboli navrhnuté na držanie 350 kilovej motorky a už na pol ceste do Haines Junction boli všetky odtrhnuté.

Neistí ako pokračovať, na parkovisku pred Canadian Tire v Dawson Creek sme začali podrobne študovať konštrukciu príviesu. Ukázalo sa, že na pár miestach boli v kovovom ráme skrutky, ktoré by sa mohli dať modifikovať úchytkami, o ktoré by sa motorka dala upevniť.

Samozrejme, že ani jeden z asi 50 skrutkovákov čo máme nepasoval a tak sme si v Canadian Tire najprv museli kúpiť novú

sadu nástrojov. S vybranými skrútkami sme šli späť do obchodu, hľadajúc niečo podobné, ale s úchytkami. To čo sme však kúpili, nepasovalo okolo rámu príviesu a bolo to treba vymeniť za iné. Nové úchytky sa zas ukázali malé pre laná, ktoré držali motorku - a tak sme šli späť kúpiť väčšie. Samozrejme, ani tie najväčšie neboli dobré a po krátkej meditácii sme pokladničku v Canadian Tire zdravili po piaty-krát - tentoraz s novým pilníkom...

Napokon sa ale tie dve či tri hodiny strávené v zime a daždi medzi príviesom a Canadian Tire skončili úspešne a zvyšok cesty prívies aj motorka zvládli bez problémov.

Do neznáma

Niečo vyše dva a pol tisíce kilometrov od Vancouveru sa pred nami vynoril náš nový domov – maličká osada pod zasneženými predhoriami St. Elias Mountains, s najvyšším štítom Kanady schovaným za obzorom.

Nemám predstavu ako bude – ale Nadia je tu šťastná, zemiaky tu rastú, poľovačky sú tu dobré a z času na čas aj internet funguje. Čo viac by sme mohli chcieť?

Andrej Dobos
Viac obrázkov k článku môžete nájsť na www.sk-bc.ca/yukon.

Slovensko v Mexiku

V minulom čísle sme ako hádanku uverejnili výsek z fotografie spolu s tromi otázkami, na ktoré sme hľadali odpoveď. Správne odpovede sú:

- 1) Z akej krajiny je táto fotografia? Z Mexika.
- 2) Čo reprezentuje tento znak? Spoločnosť, ktorá rozváža (a možno aj vyrába) mäsové výrobky.
- 3) Na akom objekte je tento znak namaľovaný? Na nákladnom aute.

Dostali sme odpovede od jedného čitateľa, ktorý je súčasne našim distribútorom, od Petra Husára, majiteľa cestovnej kancelárie Sinclair Travel. Odpovedal správne na prvé dve otázky.

Počas krátkej dovolenky v Guayabitos, severne od Puerto Vallarta, pri návšteve miestneho trhoviska sme natrafili na nákladné auto rozvážajúce mäsové výrobky. Nemohol som uveriť vlastným očiam, Slovensko v Mexiku? Mexický šofér nevedel nič o majiteľovi.

Naša dovolenka sa chýlila ku koncu, takže sme nemali čas zahráť sa detektívov a vypátrať majiteľov prípadný vzťah ku Slovensku. Keď pominie prasačia chrípka (a senzáciovitý záujem médií o ňu) a budete mať možnosť navštíviť okolie Puerto Vallarta alebo Guadalajara, skúste vystopovať „Slovensko“, ktoré rozváža mäsové výrobky v Mexiku. Telefónne čísla, ktoré som si odpísal z rozvážacieho auta sú Puerto Vallarta (01322) 222-73-66 (67) a Guadalajara (0133) 36-47-35-72 (74) (76). Napíšte nám o svojich objavoch.

js

Záhada č. 7

ŠPZ z Bánoviec nad Bebravou sa ocitla na západe Kanady na parkovisku pred obchodným strediskom „Coquitlam Centre“. Radi by sme vypátrali celú postupnosť udalostí, ktoré predchádzali uverejneniu tejto fotografie v časopise „Slovo z Britskej Kolumbie“.

Niekdže na počiatku bol majiteľ ešpézetky z okolia Bánoviec. Pomôžte nám ho nájsť. Súčasne Vás pozývame do spolupráce na tvorbe článku do septembrového čísla nášho časopisu na tému „Náhoda?“. Napíšte nám možnú postupnosť príčin a následkov, ktoré preniesli BN-018AG z Bánoviec do Coquitlamu.

Vašu verziu udalostí nám pošlite na emailovú adresu slovo@sk-bc.ca alebo prostredníctvom našej webovej stránky <http://www.sk-bc.ca/contact>.

Letná búrka

Paľko vyšiel po prstoch von. Dvere sa za ním nehučne zavreli. Nebol si istý, čo ho viaciek domfázalo, dedkov ašpirančný tenor alebo jeho stará fajka, ktorá smrdela od lacného tabaku z vojny. Paľko s kuriozitou v očiach pozoroval riekku, ktorá sa lenivo hadila za susedovými humnami. Rozhodol sa vyšplhať na povalu. Tam sa vždy cítil bezpečne, zvlášť keď bol sám. Paľko bol zhypnotizovaný približujúcou sa búrku.

„Paľko, kde sa motáš?“ - mamin hlas bol jemný ako babkine antické velvetové kreslá. „Prvá várka parených buchiet je hotová.“

„A sú už posypané zomletými vlašskými orechami?“ - zakríčal Paľko na plné pľúca. Mama neodpovedala. Nespútané prírodné živly nemohli konkurovať s dunením Paľkovho žalúdka.

„Hm, búrka počká“ - zamrmľal si a zošmykol sa po rebríku s agilnou kapucínskej opice. Pri podstienke poškrabkal kocúra Miška, ktorý sa ležérne opieral o stenu. Kocúr sa naježil polichotený chlapcovou prítulnosťou. Paľko vstúpil do kuchyne a zamieril k najväčšiemu hrncu. Zobral si tri buchty a takticky ustúpil do rohu. Sliepka

Totka s materinskou odvahou pritúlila kurenca pod svoje krídla.

„Pod Jeho krídlami budeš vždy chránený“, zašomral dedko ospalým hlasom.

„Mama, dostanem repete?“ - Paľko sa okúňavo opýtal.

„Pravdaže, zajačik“, mama odpovedala s ihravými očami.

Dedko sedel zošuchnutý v kresle. Fajka mu nedbanlivo visela z úst. Nikdy mu nevypadla, ani keď si dobre schrupol počas sparných nedeľných popoludní. Blesk ožiariť pitvar surrealistickým svetlom. Zošmykol sa po hromozvode ako smrteľne zranený leviatan. Nasledujúca kanonáda načisto prebrala driemajúceho dedka.

„Čo do horúčich...“ nedokončil svoju superlatívnu. Zakašľal. Fajka tentoraz tupo spadla na tvrdu dlážku.

„Havran“, babka mu ostro dohovárala, „zabudol si vypnúť svetlo“.

„Prepáč“, povedal zmiernene a otočil vypínačom na starej nočnej lampe. Nevie prečo práve teraz si živo spomenul na vojaka Karola, ktorý kľučal na palande a horlivo sa modlil, aby ho Pán ochránil od záplavy vody v zákopoch ako i od záplav strachu v jeho duši. Babka mu podala fajku, jediné memento z Hinderburgerovej líniei.

„Taká húľava“, poznamenal pietne, postavil sa na strpnuté nohy a rozbehol sa von.

Babka pootvorila kuchynské dvere a pozorovala dedka, ktorý už stál v strede lúky. Blesky sa prehánali po oblohe ako hladné šelmy pri východe afrického slnka. Silný juhozápadný vietor rozohnal chmúrne oblaky na východ. Paľkovi oblaky často pripomínali divízie tankov z prvej svetovej vojny, čo videl z ústrižku starých novín v dedkovom albume. Neočakávané ticho naplnilo lúku a nežne pohladkalo stromy, zakríknutých vtákov a potom sa nečakane schovalo do dedkovej vlnenej deky. Dedko sa vrátil o hodinu. Cajchové nohavice boli stmavené a viseli na ňom ako na pištoľníkovi z Rio Bravo. Tvár sa mu leskla viac ako glazúrované dubové stoličky.

„Ty si ale štramák“, babka si vzdychla s úľavou. Paľko sa hral na stole s medenými gombíkmi z dedkovej uniformy. Trblietali sa ako prvé večerné hviezdy.

„Ako sa cítiš?“ - babka sa nedočkavo naklonila dopredu.

„Nikdy som sa lepšie necítil“, povedal dedko so šibalským úsmevom a nežne si ju k sebe privinul.

Bystrik Brázda

Top 10 investment mistakes

Before investing, it is imperative that you have money to set aside for such purposes. This means income beyond that needed for your living expenses. Once you have an amount that you can invest, it is up to you to focus on your investment objectives. Common reasons why people begin their investment portfolios are retirement, college tuition for your children, and buying a home. To invest wisely, you need a plan that lays out why you're saving and when to plan to spend it. Below are some common investing mistakes.

1. Lack of diversification. As a rule of thumb, if you put all of your eggs in one basket you are taking a much greater risk than if you diversify. Spread your investment money around.

2. Looking for instant results. Most investments take time to grow, particularly if you are invested in the stock market. Too many investors make the mistake of getting easily frustrated and selling quickly. While there are successful day traders, it is not recommended for most people and not the way to build an investment portfolio.

3. Chasing results. Yesterdays hottest stocks or funds are not necessarily today's. Research investment vehicles and look for those that you anticipate will do well based on past results and indicators of future performance.

4. Not thinking of allocation first. Buying a stock, bond, fund or other investment before determining your asset allocation is a very common mistake. The first step toward successful investing should be determining how much you plan to invest in each asset class (bonds, stocks and cash) to meet your goals.

5. Not assessing your level of risk. Essentially, you have to consider how much money you can comfortably afford to lose without losing too much sleep. Investors frequently make the mistake of jumping into high risk investments for which they were not prepared.

6. Not paying attention to taxes. No matter what type of investment instrument you are considering, it is important to know that different investments are taxed differently. Do your own research, work with your investment advisor and involve a qualified professional to speak about Canadian taxation.

7. Deviating from your investment objective. One of the biggest mistakes investors make is not sticking to their original investment strategy. Do not let yourself get diverted by a hot tip, a sudden trend or a sudden down market.

8. Not understanding a particular investment. We have all heard stories of individuals who have been talked into investing in futures or other investment vehicles that they did not fully understand. Make sure you have an understanding of the type of investment and you are comfortable with the risks involved before proceeding.

9. Having unrealistic expectations. To keep your expectations realistic, assume that a diversified portfolio of stocks, bonds and cash should return roughly 8 percent a year over time, and you probably won't be disappointed.

10. Not following your investments. Many people pay attention to their investments for a while and then make the mistake of getting sidetracked or losing interest. You should keep track of your investments on a regular basis.

Pavol Hollosy, Investment Advisor

Kríza? Aká kríza?

Ekonomická kríza – Pohľad laika

Posledné týždne či mesiace sa zovšadiaľ ozýva "ekonomická kríza." Americké automobilky sú na pokraji bankrotu, mnohí stratili prácu alebo pracujú na znížený úväzok, niektorí sú nútení predať svoju strechu nad hlavou – svoj dom, aby mohli zaplatiť dlhy. Na druhej strane si však niektorí CEOs vedia vyplatiť extra miliónove bónusy za privedenie organizácie do bankrotu a nehanbia si žiadať peniaze od vlády – napr. americká vláda poskytla \$85 miliárd ako 'núdzovú pomoc' poisťovni AIG, pričom kľúčoví hráči tejto poisťovne si dokázali vyplatiť \$165 miliónov na odmenách.

V Kanade letecká spoločnosť Air Canada mala v roku 2008 čistú stratu \$827,6 miliónov, pričom WestJet Airlines, druhý kanadský letecký prepravca, mal zisk \$178,1 miliónov pri rovnakých ekonomických podmienkach. A tak sa pýtam, je to o 'ekonomickej kríze' alebo o '(ne)ekonomickom podnikaní'? Ak jedna spoločnosť dokáže vykázať stomiliónový zisk a druhá takmer miliardovú stratu v rovnakých podmienkach, potom je to, podľa môjho názoru, o niečom inom – o zodpovednosti podnikateľov.

WestJet Airlines má veľmi dobrý slogan: „Because Owners Care - pretože majitelia sa starajú.“ Nech je nám tento slogan príkladom starať sa pozitívne jeden o druhého, vytvoriť si zodpovednosť, dodržať záväzky,

obohatiť život druhých či už nejakou službou alebo pekným slovom, ako je i napríklad Slovo z Britskej Kolumbie.

Snáď táto kríza pomôže odstrániť všetky neefektívne organizácie, ktoré spôsobili jej vznik.

Mária Matovčíková

Prelom hospodárskej krízy

Prelom hospodárskej krízy? Neverím v žiadne prelomy samy od seba. To, čomu sme zvyknutí hovoriť hospodárska kríza, je iné meno pre mravnú bídu. Mravná bieda je príčina, hospodársky úpadok je následok. V našej dobe je mnoho ľudí, ktorí se domnievajú, že hospodársky úpadok sa dá vyriešiť peniazmi.

Hrozím se dôsledkov tohoto omylu. V postavení, v ktorom sa nachádzame, nepotrebujeme žiadnych genitálnych obrátov a kombinácií. Potrebujeme mravné stanoviská k ľuďom, k práci a verejnému majetku. Nepodporovať bankrotárov, nežiť na dlh, nevyhadzovať hodnoty pre nič za nič, nevydierať pracujúcich, robiť to, čo nás vždy pozdvihlo z biedy, pracovať a šetriť a urobiť prácu a šetrenie výnosnejšími, žiadanejšími a čestnejšími než leňošenie a utrčanie.

Máte pravdu, je treba prekonať krízu dôvery. Avšak ona sa nedá prekonať technickými zásahmi, ani finančnými, ani úverovými. Dôvera je vec osobná a dôvera sa dá obnoviť iba mravným hľadiskom a osobným príkladom.

Tomáš Baťa počas hospodárskej krízy v 30-tych rokoch minulého storočia

Zrnko múdrosti

“ Slovo zbližuje ľudí, a preto sa máme snažiť hovoriť tak, aby nám všetci rozumeli a aby všetko, čo hovoríme, bola pravda. ”

Orientálne príslovie
Vybrala Jana Jurkovičová

Dar Viery

*Hrejivé lúče slnka
hladia ma po tvári
ako Božia milosť,
ktorá neunaví.*

*Leto osvecuje lúč viery
lebo tam
kde je tvoj poklad,
tam je aj tvoje srdce.*

*Naveky vďační vierozvestcom
za tú milosť z neba,
ktorá dovolila vstúpiť do srdca
našho slovenského chleba.*

Henrieta Vyzinkar

Slovo z Britskej Kolumbie, Leto 2009, 7. číslo (tretie číslo II. ročníka). Slovo z Britskej Kolumbie je neoficiálny časopis slovenských komunit žijúcich v Britskej Kolumbii v Kanade. Časopis vydáva skupinka Slovákov žijúcich v okolí Vancouveru pod vedením Joža Starostu (tel: (604) 944-1554). Vychádza 4 krát do roka v počte 1,000 kusov. Adresa redakcie: Slovo z Britskej Kolumbie, 2690 Burnside Pl., Coquitlam, BC, V3E 1A2, Canada

Redakčná rada: andrej.dobos@sk-bc.ca, daniel.behan@sk-bc.ca, jozo.starosta@sk-bc.ca
Grafická úprava: Daniel Behan, pixelplus.sk
Autori príspevkov: Mária Eškut, Jozef Starosta, Mária Vrabčáková, Jana Zelísková, Natasha Nagy, Marcella Krupa, Marta Styk, Andrej Doboš, Bystrik Brázda, Pavol Hollosy, Jana Jurkovičová, Mária Matovčíková, Henrieta Vyzinkar, Stanislav Lišiak, Blanka Ondrášková.

Chcete odoberať náš časopis elektronickou formou? » Pošlite email na subscribe.slovo@sk-bc.ca
Chcete viac informácií o možnosti sponzorovania? » Pošlite email na sponsor.slovo@sk-bc.ca
Chcete uverejniť váš príspevok? » Pošlite ho na slovo@sk-bc.ca
e-mailova adresa redakcie: slovo@sk-bc.ca. Pre ďalšie informácie navštívte www.sk-bc.ca
Redakčná rada publikuje všetky informácie v časopise Slovo z Britskej Kolumbie v presvedčení, že sú pravdivé. Redakčná rada neberie na seba zodpovednosť za prípadné nepresné alebo dokonca nepravdivé informácie.
Ďakujeme za vašu podporu.

Zlatý sponzor čísla

Ústav pre Slovákov žijúcich v zahraničí

Strieborní sponzori

Shakin Not Stirred Lounge and Grill
Torra Enterprises, Ltd.
Bohuznámy

Bronzový sponzor

Stanislav Lišiak, Honorárny Konzul SR

Individuálny sponzor

Blanka Ondrášková
Goodboog - Global Virtual Catalog Inc
www.goodboog.com

Staňte sa sponzorom ďalšieho čísla nášho časopisu, Jeseň 2009

Môžete tak spraviť ako Zlatý sponzor (\$200 a viac), Strieborný sponzor (\$100 - \$199), Bronzový sponzor (\$50 - \$99), Individuálny sponzor (\$5 - \$49).

Naše bankové spojenie je: Názov účtu: Jozef Starosta, Číslo účtu: 526-258-9, Transzitné číslo: 01260, Číslo Banky: 003, Banka: Royal Bank of Canada, 110-2885 Barnet Highway, Coquitlam, BC, V3B 1C1 Canada, SWIFT Code: Royccat2.

Alebo nás môžete podporiť on-line na <http://www.sk-bc.ca/donate>.

Predplatné

Ponúkame plnofarebné výtlačky Slova z Britskej Kolumbie, ktoré Vám pošta doručí priamo do domu. Ročné predplatné na 4 čísla spolu s poštovým je: \$24 pre Kanadu, \$28 pre USA a \$36 pre ostatné krajiny sveta. Váš šek splatný na meno Jozef Starosta pošlite na adresu Slovo z Britskej Kolumbie, 2690 Burnside Place, Coquitlam, BC, V3E 1A2, Canada.

Časopis si môžete predplatiť aj „on-line“ na http://www.sk-bc.ca/subscribe_slovo

Distribučné miesta

Časopis Slovo z Britskej Kolumbie si môžete vyzdvihnúť u týchto našich distribútorov:

Redakcia Časopisu, 2690 Burnside Pl, Coquitlam BC, V3E 1A2, tel: 604-944-1554, **Slovenský Kostol sv. Cyrila a Metoda**, 472 East 8th Avenue, New Westminster BC, V3L 4L2, tel: 604-526-7351, **Slovenský Honorárny Konzulát**, 2nd floor, 247 Abbott Street, Vancouver BC, V6B 2K7, tel: 604-618-8520, **Dr. Viktor Neumann**, Family Physician, 210-Oakmond Medical Centre, 809 West 41st Ave., Vancouver BC, V5Z 2N6, tel: 604-261-7521, **Dr. Etela Neumann**, Family Physician, 302-2620 Commercial Drive, Vancouver BC, V5N 4C4, tel: 604-873-5561, **Peter Husar - Sinclair Travel**, 144-757 West Hastings St., Vancouver BC, V6C 1A1 tel: 604-682-1720, **Plan B, Lounge and Eatery**, 1144 Homer St., Vancouver, tel: 604-609-0901, **Helen Maros**, Legacy Hair Studio, 2345 Clarke St., Port Moody BC V3H 1Y9, tel: 604-512.0925, **Dr. Viera Camogursky**, Fleadfood Park Dental Centre, 503-15950 Fraser Hwy, Surrey BC, V4N 0X8, **Stuart F.Crown**, Certified General Accountant, Suite 245-550 6th St. New Westminster BC V3L 3B7, www.crowncoinc.com, 604-520-0434, **Ultimate Collision Repairs**, 2760 Aberdeen Ave, Coquitlam, BC V3B 1A3, www.ultimatecollision.com, (604) 944-6000

Noví distribútori

Časopis Slovo z Britskej Kolumbie si môžete vyzdvihnúť tiež na týchto 6 nových miestach vo Vancouveri, V Severnom Vancouveri a v Coquitlame:

Vancouver Public Library, 350 W Georgia St, 5. poschodie, oddelenie mnohonárodných časopisov, **Freybe**, obchod (aj) s európskymi špecialitami, 1927 East Hastings Street, Vancouver, **Nickel's Bakery**, 1816 Lonsdale Avenue (218th Street), North Vancouver, **Austin Delicatessen**, 1054 D Austin Ave, Coquitlam

Via's Deli & Café, 2773 Barnet Hwy, Coquitlam, **Coquitlam Public Library**, 3001 Burlington Drive, Coquitlam.

Hľadáme distribútorov

Chcete sa aj Vy stať distribútorom nášho časopisu? Chodí k Vám zákazníci alebo navštevníci, ktorí rozumejú slovensky? Ak Vaša odpoveď je „áno-áno, dajte nám vedieť. Vo Veľkom Vancouveri vám doručíme 10 ks nášho časopisu „na skúšku“ zadarmo. Pre väčšie množstvo alebo do iných častí sveta, spravíme vzájomne výhodnú dohodu. Skúste a presvedčte sa, či Vám Slovo z Britskej Kolumbie prítiahne nových zákazníkov a navštevníkov.

Podpredseda vlády SR v New Westminsteri

Koncom marca mala farnosť sv. Cyrila a Metoda zriedkavých a milých hostí. Počas svojej pracovnej cesty vo Vancouveri si slovenská delegácia do svojho nabitého programu vsunula aj neoficiálnu návštevu slovenskej komunity pri kostole sv. Cyrila a Metoda v New Westminsteri.

Medzi vzácnymi hosťami bol podpredseda vlády SR a minister školstva SR Ján Mikolaj s manželkou, prezident Slovenského Olympijského výboru František Chmelár, rektor Univerzity Komenského Bratislava Frantisek Gaher, rektor Slovenskej Technickej Univerzity Bratislava Vladimír Báles, rektor Technickej Univerzity Košice Anton Čizmar, generálna riaditeľka sekcie medzinárodnej spolupráce MŠ SR Dagmar Hupková, hovorkyňa MŠ SR Dana Spanková, veľvyslanec SR v Ottawe

8. svetová konferencia pre šport a životné prostredie

Každé dva roky medzinárodný olympický výbor v spolupráci s OSN pre životné prostredie organizuje svetovú konferenciu o športe a životnom prostredí v meste, kde sa uskutočnia budúce olympické hry. Tohtoročná konferencia sa uskutočnila v dňoch 29-31. 3. 2009 vo Vancouveri.

Na fotografii sprava: Gordon Campbell, Ján Mikolaj, František Chmelár, Stanislav Lišiak

Stanislav Opiela a honorárny konzul SR Vancouver Stanislav Lišiak s manželkou.

Naši návštevníci boli na sv. omši, ktorú celebroval Otec Juraj Kopanický a ktorá v slovenčine odznieva v malom útulnom kostolíku sv. Cyrila a Metoda na ďalekom západe Kanady pravidelne každú nedeľu už takmer 50 rokov.

Po sv. omši čakalo hostí vo farskej hale štedré pohostenie, ktoré pripravili ruky šikovných slovenských gazdiniek s tradičnou kuchárskou zručnosťou.

Počas neformálneho posedenia sa slovenskí krajanovia a ich hostia mali možnosť návzjom zoznámiť a porozprávať sa o živote na Slovensku a v Britskej Kolumbii. Hostia zo Slovenska sa hlavne zaujímali históriu farnosti sv. Cyrila a Metoda v New Westminsteri, ktorá bude v budúcom roku 2010 oslavovať 50. výročie svojho založenia.

js

Delegáciu Slovenska viedol podpredseda vlády SR a minister školstva SR Ján Mikolaj v doprovode prezidenta slovenského olympijského výboru Františka Chmelára a honorárneho konzula SR v Britskej Kolumbii, Stanislava Lišiaka. Počas tejto konferencie sa delegácia stretla s premiérom provincie Britská Kolumbia, s pánom Gordonom Campbellom. Návšteva vedená podpredsedom vlády SR je najvyššou návštevou vládneho činiteľa SR v Britskej Kolumbii. V priateľskom rozhovore sa premiér Gordon Campbell zaujímal o delegáciu SR na ZOĽ a taktiež bol pozvaný do Slovenského Domu, kde sa bude naša krajina prezentovať počas ZOĽ v roku 2010.

Stanislav Lišiak

Veľkonočný jarmok

Slovania sú známi vernosťou k tradíciám. Tie sme si pripomenuli dňa 5. apríla na Veľkonočnom jarmoku, ktorý zorganizovalo České a Slovenské Združenie vo Vancouveri.

Návštevníci sa mohli nielen pokochať, ale aj zakúpiť všakovaké tradičné výrobky z rúk šikovných remeselníkov. Nechýbali kraslice, prútené košíky, korbáče (pomlázky), keramika, prívesky z farebného skla.

Aby aj žalúdok dostal zabráť, stoly sa prehýbali pod rôznymi dobrotami - mazancami, veľkonočnými barchankami, šamrólami, trdelníkmi. Nechýbali tradičné horalky, fidorky a iné cukrovinky, takže mamičky mali po starosti, čo pripraviť pre kúpacov. Naše malé ratolesti si mohli vymaľovať vajíčka a obrázky.

Všetci sme si pochutnali na domácich kapustných haluškách - strapačkách a vynikajúcom guláši s rohlíkom.

Mohli sme sa skrášliť kvalitnou kozmetikou alebo si začať plánovať dovolenku snov.

Výhercov tomboly potešili balíčky, ktoré venovali zúčastnené firmy. Týmto im ďakujeme, že prijali ponuku prezentovať svoje výrobky a tým spestrili výber návštevníkom.

Zachovajte nám priazeň a vďaka, že ste prišli.

Blanka Ondrášková

Milan Stefancik
604-644-4987

Prudential

Sussex Realty
2397 Marine Drive
West Vancouver BC V7V 1K9
Bus 604-925-2911 Fax 604-925-3002
Email: mstefancik@shaw.ca
www.milanstefancik.com

An independently owned and operated broker member of The Prudential Real Estate Affiliates, Inc.
A Subsidiary of The Prudential Insurance Company of America.

Shakin Not Stirred Lounge and Grill

1144 Homer Street, Vancouver
604-609-0901

Global Securities
CORPORATION

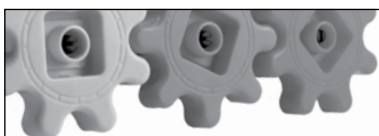

Pavol Hollosy

Investment Advisor - MBA, CIM, FCSI

Phone: 604-443-5493

Email: PHollosy@globalsec.com

Torra Enterprises Ltd.

Mechanical Contracting

Peter Levarský

tel.: (604) 599-8424

fax: (604) 599-8479

cell: (604) 728-7402

email: torraenterprisesltd@shaw.ca

pixel+plus

Design will sell you
Dizajn vás predá

graphic design

new media

photography

video

flash

web

www.pixelplus.sk

Čítajte, rozširujte, podporte

SLOVO
Z BRITSKEJ KOLUMBIE

- časopis slovenských komunít
v BC, ktorý vychádza 4x do roka.

Uverejňuje útržky z histórie Slovákov
v BC, zážitky z prírody, rozhovory so
zaujímavými osobnosťami emigrantského
života, spirituálne úvahy, pôvodnú
poéziu a prózu, kalendár udalostí,
inzeráty...

Navštívte nás na

www.sk-bc.ca/slovo

SINCLAIR TRAVEL

Excellent prices and service on airline tickets
to Europe and all other destinations

Tickets for your visitors to Canada

Certified invitations forms

Travel insurance

Cruises to Alaska, Caribbean and Europe
Tour packages all over the world

call Peter (604) 682-1720 or 1(800) 306-1668
info@sinclairtravel.com, www.sinclairtravel.com

Free Advertisement

Pottery by
Karla Kaznowski

kaznowska@centrum.cz

goodboog™

global virtual catalog™

Webová stránka v 40 jazykoch
za 98 CAD

volaj : Milan Hucko

Phone: 604 448 2310

Email: hucko@goodboog.com

www.goodboog.com

ANCO
Enterprises Ltd.

To najlepšie zo Slovenska

Džúsy RIO a Zeus
Kofola
Baldovská minerálna voda

Cukrovinky Sedita Sered'
Čokolády Deva, Figaro
Tatranky, Horalky
Horčice Prelika
a majonézové výrobky Doma

Ovocné kompóty
Konzervovaná zelenina
Múky a cestoviny
Koreninové zmesi (guláš, živánska)

ANCO Enterprises Ltd, Pitt Meadows
Dovozca osvedčených slovenských výrobkov

phone: (604) 462 9873
cell: (604) 805 9873 (Mike)
www.ancoent.com

Maloobchodný predaj každú druhú sobotu
12pm - 4pm, priamo zo skladu v Pitt Meadows.
Volajte (604) 805 9873 pre bližšie informácie.